

I övrigt består det översända provet av ett stort antal dels slaggluknande, dels skifferliknande småstycken av samma beskaffenhet som det förstnämnda provet. Det skiffriga materialet betecknas i fortsättningen med 7:1, det slaggluknande materialet 7:2.

Besök hos Bergsingenjör H. Pettersson, Metallografiska institutet den 18.7.46.

De olika proverna av slaggartad struktur underställdes ingenjör Pettersson, varvid särskilt de prover, som utgjordes av skiktat material i kontakt med slaggartat undersöktes. Ingenjör Pettersson framhöll, att de nämnda strukturerna kunde härröra från ett och samma grundmaterial, som kunde utgöras av lerskiffer eller alunskiffer. Vid successiv upphettning kan sådan skiffer dels ändra färg från svart till mörkgrå eller ännu ljusare rödaktig eller gulaktig, varvid spaltbarheten ytterligare ökas.

Då temperaturen höjes över en viss gräns, avger grundmassan gas under samtidig smältning, varigenom en slaggartad struktur uppstår, i vilken de inneslutna luftblåsorna visa en skiktad orientering.

Prov nr 7 ansåg ing. Pettersson med största sannolikhet vara en lerskiffer, som utsatts för hög temperatur. Den svarta starkt sönderklyftade delen av provet är den minst omvandlade.

Jämförande kvalitativ spektralanalys av det skiffriga och det slaggartade materialet har visat, att ingen skillnad i sammansättning föreligger. Proven innehålla som huvudbeståndsdelar aluminium, magnesium, järn och kisel samt mindre mängder mangan, vanadin och titan. Även för dessa prov har kemisk analys för bestämning av förhållandet kisel:aluminium: järn påbörjats.